[т]Подобно е царство небесно на зърно си-
напово, което зѣ человѣкъ и посѣя го на
32 нивѫ-тѫ си; Което наистинѫ е по малко
отъ всичкы-тѣ сѣмена; но кога порасте,
най голѣмо е отъ вси-тѣ злакове, и ста-
нува дърво, така щото идѫтъ птицы-тѣ
небесны и прѣвитаватъ въ вѣтвы-тѣ му.
33 [у]Другѫ притчѫ имъ каза: Подобно е
царство небесно на квасъ, който като го
зѣ жена скры го въ три мѣры брашно,
34 доклѣ вкыснѫ всичко-то. [ф]Всичко това
исказа Іисусъ съ притчы на народъ-тъ, и
35 безъ притчы не имъ говорѣше. За да ся
испълни речено-то отъ пророка, който
казува: [х]Ще отворіѫ въ притчы уста-та
си; [ц]ще изрекѫ скрыто-то отъ създаніе
міра.
36 Тогази Іисусъ остави народъ-тъ и дойде
въ кѫщи. И пристѫпихѫ при него уче-
ници-тѣ му и казувахѫ: Истълкувай ни
притчѫ-тѫ за плѣвелы-тѣ на нивѫ-тѫ.
37 А той отговори и каза имъ: Сѣятель-тъ
на добро-то сѣме е Сынъ человѣческый;
38 [ч]Нива-та е свѣтъ-тъ; добро-то сѣме, тѣ
сѫ сынове-тѣ на царство-то; [ш]а плѣвелы-
39 тѣ сѫ сынове-тѣ на лукаваго. Враждеб-
никъ-тъ, който гы посѣя, діаволъ-тъ е;
[щ]жетва-та е скончаніе-то на вѣка; а жет-
40 вари-тѣ сѫ ангели-тѣ. И тъй, както съ-
биратъ плѣвелы-тѣ и гы изгарятъ въ огнь-
тъ, така ще бѫде въ скончаніе-то на тойзи
41 вѣкъ. Ще проводи Сынъ человѣческый
ангелы-тѣ си, и [б]ще съберѫтъ отъ цар-
ство-то негово вси-тѣ съблазни, и оныя
42 които правятъ беззаконіе; [ы]И ще гы
хвърлятъ въ пещь-тѫ огненнѫ; [ь]тамъ
ще бѫде плачъ и скърцаніе съсъ зѫбы.
43 [ѣ]Тогази праведни-тѣ ще просвѣтнѫтъ
както слънце-то, въ царство-то на Отца
си. [ю]Който има уши да слуша нека слуша.
44 Пакъ е подобно царство небесно на и-
маніе скрыто въ нивѫ, което като го на-
мѣри человѣкъ скры го, и отъ радость-тѫ
си отхожда [я]и продава все що има, [ѭ]и
купува онѫзи нивѫ.
45 Пакъ е подобно царство небесно на че-
ловѣкъ търговецъ, който търсѣше добры
46 бисеріе; Който като намѣри единъ [ѭі]мно-
гоцѣненъ бисеръ, отиде и продаде все що
имаше, и купи го.
47 Пакъ е подобно царство небесно на не-
водъ, който бы хвърленъ въ море-то [а]и
48 събра отъ всякакъвъ видъ *рыбы;* Който
като ся напълни, извадихѫ го на брѣгъ-
тъ, и сѣднѫхѫ та прибрахѫ добры-тѣ въ
49 сѫдове, а лошы-тѣ исхвърлихѫ вънъ. Та-
ка ще бѫде въ скончаніе-то на вѣка; ще
излѣзѫтъ ангели-тѣ, [б]и ще отлѫчатъ лу-
50 кавы-тѣ изъ между праведны-тѣ, [в]И ще
гы хвърлятъ въ пещь-тѫ огненнѫ; тамъ
ще бѫде плачъ и скърцаніе съсъ зѫбы.
51 Казува имъ Іисусъ: Разумѣхте ли всич-
52 ко това? Казуватъ му: Ей, Господи. А
той имъ *пакъ* рече: За това всякой кни-
жникъ, който ся е училъ за царство не-
бесно, подобенъ е на человѣкъ домовитъ
който изважда изъ съкровище-то си [г]но-
во и ветхо.
53 И когато свърши Іисусъ тѣзи притчы,
54 тръгнѫ си отъ тамъ. И [д]като дойде въ
отечество-то си, учаше гы въ съборище-то
имъ, така щото чудяхѫ ся тѣ и думахѫ:
Отъ кѫдѣ на тогози тая прѣмудрость и
55 тѣзи силы. [е]Не е ли той сынъ-тъ на дъ-
водѣлецъ-тъ? Майка му не ся ли казва
Маріамъ, и [ѫ]братія-та му [з]Іаковъ и Іосій
56 и Симонъ и Іуда? И сестры-тѣ му не сѫ
ли всичкы-тѣ при насъ? Отъ кѫдѣ про-
57 чее на тогози всичко това? И [и]събла-
зняваха ся въ него. А Іисусъ имъ рече:
[і]Нѣма пророкъ безъ почесть, освѣнь въ
58 отечество-то си и въ домъ-тъ си. И [к]не
стори тамо много силы заради невѣрство-
то имъ.

ГЛАВА 14.

1 Въ онова врѣме [а]чу Иродъ четвъро-
2 властникъ слухъ-тъ Іисусовъ: И рече
на слугы-тѣ си: Тойзи е Іоаннъ Крьсти-
тель; той е вьскрьснѫлъ отъ мьртвы-тѣ,
и за това дѣйствуватъ силы-тѣ чрѣзъ него.
3 Защото [б]Иродъ като хванѫ Іоанна, въръ-
го, и тури *го* въ тьмницѫ, заради Іродіадѫ
4 женѫ-тѫ на брата си Филиппа. Защото
Іоаннъ му казуваше: [в]Не ти е простено
5 да имашь неіѫ. И искаше да го убіе, но
убоя ся отъ народъ-тъ; [г]защото го имахѫ
6 като пророкъ. И когато празднувахѫ въ
день-тъ на рождество-то Иродово, дъще-
ря-та Иродіадина игра на срѣдъ, и угоди
7 на Ирода. За това съ клѣтвѫ ся вече
8 да ѝ даде каквото бы му поискала. А тя
нагласена отъ майкѫ си: Дай ми, казува,
тука на блюдо главѫ-тѫ на Іоанна Крь-
9 стителя. И оскърби ся царь-тъ, но зарадь
клѣтвѫ-тѫ и зарадь сѣдящы-тѣ съ него
10 заедно повелѣ да ѝ ся даде. И проводи та
11 посѣче Іоанна въ тьмницѫ-тѫ. И донесо-
хѫ главѫ-тѫ му на блюдо, и дадохѫ іѫ

т Иса 2; 2, 3. Мих. 4; 1. Мар. 4; 30 и дрг. Лук. 13; 18, 19.
у Лук. 13; 20 и дрг.
ф Мар. 4; 33, 34.
х Псал. 78; 2.
ц Рим. 16; 25, 26. 1 Кор. 2; 7. Еф. 3; 9. Кол. 1; 26.
ч Гл. 24; 14. 28; 19. Мар 16; 15, 20. Лук. 24; 47. Рим 10; 18. Кол. 1; 6.
ш Быт. 3; 15. Іоан. 8; 44. Дѣян. 13; 10. 1 Іоан. 3; 8.
щ Іоил. 3; 13. Отк. 14; 15.
б Гл 18; 7. 2 Пет. 2; 1, 2.
ы Гл. 3; 12. Отк. 19; 20. 20; 10.
ь Гл. 8; 12 Ст. 50.
ѣ Дан. 12; 3. 1 Кор. 15; 42, 43.
ю Ст. 9.
я Фил. 3; 7, 8.
ѭ Гл. 12; 46.
ѭі Прит. 2; 4. 3; 14, 15. 8; 10, 19.
а Гл. 22; 10.
б Гл. 25; 32.
в Ст. 42.
г Пѣсн. 7; 13.
д Гл. 2; 23. Мар. 6; 1. Лук. 4; 16, 23.
е Иса. 49; 7. Мар. 6; 3. Лук. 3; 23. Іоан. 6; 42.
ѫ Иса 55; 1. Отк. 3; 18.
ж Гл. 12; 46.
з Мар. 15; 40.
и Гл. 11; 6. Мар. 6; 3, 4.
і Лук. 4; 24. Іоан. 4; 44.
к Мар. 6; 5, 6.

—

а Мар. 6; 14. Лук. 9; 7.
б Мар. 6; 17. Лук. 3; 19, 20.
в Лев. 18; 16. 20; 21.
г Гл. 21; 26. Лук. 20; 6.